

Sisu

Lõplik kohtumine Ungaris

Kultuuride turg Budapestis

Traditsioonilised riided kohtub käsitöö

Hea tava käsiraamat

Projekti järelendus

Lõplik kohtumine Ungaris

Pärast peaaegu kaks aastat kestnud koostöö jooksul Yocait Grundtvigi õpikoostööprojekti, viimane kohtumine toimus vahemikus 3. - 7. juuni 2012. Meie Ungari partner Notars Közalapítvány võõrustas Yocait Projekti partnereid

samuti õppijateid kaheksast Euroopa riigist Budapestis.

Projekti jooksul partnerite ja õppijate kasutasid suurepärase võimalus rääkida naistega nende käivitamisest - alates loomise idee läbi avastamine võimalik rahalisi vahendeid reklaami võimalusi ja turustamine toodete.

Lõplik kohtumine „Kultuuride turg Budapestis”

Viimase kahe aasta jooksul meie uudiskiri pakutakse teile erinevaid riigi konkreetsete toodete all Kultuuride turu internetist.

Viimasel koosolekul meie õppijate sai võimaluse eksponeerida oma tooteid ka realsel turul. „Päris” Kultuuride Turg korraldas osana lõplik tulnud Yocait Grundtvigi õpikoostööprojekti. See sündmus peaks tooma naised koos ja võimaldada neil eksponeerida oma tooteid rahvusvahelisele turule. Kaheksast riigist esitlesid oma tooteid ja oli võimalus vahetada kogemusi kuidas alustada oma äri. Kõige populaarsemad tooted olid ehted ja sõltuvalt erinevatest materjalidest (puit, plastik, vill) stiil mitmekesine riigiti. Teine populaarne tooted olid heegeldanud ja tikitud laua riideid koos riikidele motiividega. Värvilised nupud, pagasikastid ja raamatukaaned – nii palju unikaalseid tooteid.

Rohkem tooteid ja muljeid Market Kultuuride Ungari palun külastage meie projekti koduleheküljel yocait.weebly.com

Traditsioon kohtub loovus

Järgnevatel lehekülgedel anname riigile konkreetsed näited traditsiooniliste pajalapid näidates samal ajal käsitöö meetodeid ja tehnikaid .

Rahvarõivad on meie kultuuripärand – Tšehhi Vabariik

Rahvarõivad on ühed kõige imetles väljendeid rahvakultuuri ja selle mitmekesisus on tihedalt seotud mitte ainult eriti etnograafia valdkondades, kuid sageli otse omavalitsustele ja mõned eksperdid tunnistavad esmapilgul, kust saab oma kehaga. Enam inimesi mõistab, kui ainulaadne ja tähtis pärand meie põlvkonnale meie esivanemad jätvavad kostüümid, rahvariided jäävad püsiva väärtusega - need on osa kultuuripärandist rahvas. Tema kaudu põlvest põlve, siirdeväärtusi, mis loodi juba sajandeid ja on aluseks kultuurilise identiteedi ja allikas kultuurilise mitmekesisuse. Ilu rahvariided lähenes arv Tšehhi kunstnike nagu Josef Manes, Úprka vennad ja teised, kes oma maalid jäädvustada originaalse kostüümide disain.

Košárek, fěrtůšek, varrukad , čepení, třaslavice, nosegay - sõnad tuttav kõigile, kes armastavad Tšehhi rahvariided. Ja nende toetus ei ole piisav; huvi kostüümide kohta kasvab endiselt ja omandab juba noor põlvkond. Praegu Tšehhi Vabariigis juba kostüümid tavaliselt ei hoiata, kuid kleit pidulike ja oluliste sündmuste nagu Banketid, Carnival, "vahukoorega" lihavõtted, maipüha, veini degusteerimine ja paljud teised. Kuna 2011, Ride of Kings kantud UNESCO nimekirja meistriteoste Suuline ja vaimse pärandi .

Osades omavalitsustes esinemiskostüümides on kulunud kirikus pühapäeval. Maailine kostüümid võib näha mitte ainult tagaajamine, vaid ka lapsi, kes loomulikult tunda, mida kostüüm on tüüpiline kogukond, ja luua head suhted temaga. Rahvarõivas on oluline - näitab kuuluv küla, tugevdab tunnet, et kuulutakse selle kogukonna.

Kalocsai rahvarõiv Ungarist

Kalocsa rahvarõivaste suhteliselt uus päritolu ja rikkaliku värvi, on üks kuulsamaid. Tüdrukut kaunistavad oma juuksed lindidega, roosa või helesinine ees ja siduge see vibu peal. Abielus naised katta oma pead pitsi keebidega.

Möödunud sajandil riided olid ikka enamasti valmistatud lihtne sinise värvitud materjalist. Pärast sajandivahetust, naised hakkasid tikkida varrukad nende pluusides tumesinise ja musta lõngadega, nad kaunistatud pihik valge lilled ja hiljem tikitud lilled olid töötanud teistes värvides.

1930-ndatel nad püüdsid isegi rohkem värvikas tikandid ja hakkas kasutama punane, roheline, kollane, sinine ja lilla lõng, nii et täna mõned artiklid on kaetud suured alad mitmevärviline näputöö. Mitmed alusseelikud on kulunud all palju plisseeritud seelik, mis võib olla sinine või roheline, esiosa, mis on kaetud perroon, ääristatud valge pitsidega.

Ilus Ungari tikandid alates 19. sajandi muutub rohkem ja rohkem tuntud. Näiteks Vornel aastal 2011.

Bulgaaria rahvarõivad

Rahvariideid, koos keele ja laulutraditsiooni, on väga spetsiifilised kultuurilised nähtused, mis areneb pikkade ajalooline areng. See on põhjus, miks rahvariided on pikka aega olnud määrav bulgaaria pärimuskultuur, mis annab visuaalse ettekujutuse etnilise spetsiifilisuse ja etnograafia erinevaid bulgaaria inimesest. Bulgaaria rahvusliku kostüümide olid osa inimeste elu, nii igapäevase tegevuse ja pidulikel puhkudel ning süsteem kultuuri kui materiaalse ja vaimse tungida ja täiendavad teineteist.

Peamised tüüpe ja variante Bulgaaria naiste kostüümide on soukman / varrukateta kleit /, Saya / pikk kleit / üks või kaks põlled ja särk. Peen tikand kaunistavad suured varrukad, ees ja taga särgi osad. Tüüpiline Bulgaaria ehted on pafti / pandla / - ümmarguse või ovaalse kujuga, valmistatud valatud või sepistatud, rikkalikult kaunistatud. Kõige maaliline kostüümi osa on põll. Bulgaaria meeste kostüümide on belodreshna (valge) ja chernodreshna (must) vastavalt värvi välimine riided. Vanim prototüüp meeste kostüümi koosneb pikka särgiga, villased või puuvillased püksid seotud vöökoht abil. See kostüüm on kindlasti konservatiivne stiil, kuid see säilis pikka aega, sest see sobib tingimused peamised tegevusalad: põllumajandus ja karjakasvatusega. Kõik peamised liigid kostüümide on mitmeid variante.

Traditsioonilisi materjale rõivaste tekstiiltooted: lina, kanep, vill, siid ja puuvill, hiljem ÜLDISELT vastu kodus kudumine teisel poolel 19. sajandil. Nahk kasutatakse tüüpiline Bulgaaria jalatsid kutsus tzarvouli (mingi sandaalid) ja karusnahad kasutati kalpatsi (meeste karusnaha mütsid).

Tzarvuli

Traditsioonilised kostüümid Leedust

Leedu riiklik või rahvariiede käesoleva aja moodustati omakorda 19. sajandi põhjal pidulik või puhkuse kleit. 20. sajandi Leedu rahvarõivaid, eriti naiste kleit, oli oluliselt mõjutanud linna traditsioonid Täna rahvariided on tavaliselt kasutatavad rahvamuusika- ja tantsu pidu osalejad, usuliste rongkäikude ajal, erinevate avaliku piduliku ajal.

Vastavalt nende eripära leedu rahvariided saab liigitada mitmeks piirkondlike erikujude: need kulunud Aukstaitija, Dzukija, et Klaipeda piirkonnas (Leedu Minor), Suvalkija ja Zemaitija. Rahvariideid iga piirkonna on nende eriti kudumise tehnika, muster, värv, aksessuaari ornamendid, stiili õmblus ja kuidas nad on kulunud.

Meeste riietus erines piirkonniti vähem kui naistel. Kogu komplekt koostis: särk, püksid, vest, kerge mantel, sinel, Kelsiturkki, pea kleit ja jalatsid. Meeste särgid tavaliselt olid pikade varrukatega ja olid valmistatud paks linane või vedada lapiga. Tavaliselt oli stand-up krae puuvillase lapiga tikitud must ja punane puuvillase pistega. Erinevaid korgid olid kulunud talupojale, kuid sooja ilmaga Leedu mehed, noored ja vanad, eelistatud õlgedest peakatted.

Naiste kleit oli rohkem värvikas ja mitmekesine kui kulunud mehele. Riided Leedu naine peegeldub tema tööstus, saavutusi ja ilumeel. Naiste kostüümid koostis - seelik, särk, pihik ja põll. Ülerõivade koostis - sinel või Kelsiturkki ja pea-kleit.

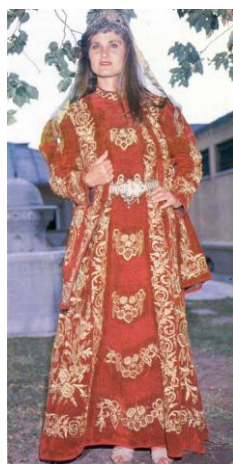

Traditsioonilised Türgi pulma kleidid

Ottomani traditsioonis tüdrukud tavaliselt riides lihtsalt, et oleks pidada sobimatuks neile kandma efektne riietus riidest on hõbe ja kuldne niit, litrid või tikand, kuni nad olid abielus. Pulmakleit oli seega esimene rikkalikult kaunistatud riietus nad kandsid. See oli eristada kostüüm teiste naiste tseremoonial pruudi peakate, loori ja muud tarvikud.

Ottomani pulmakleitidi oli valmistatud rikas kangastest ja olid eredad värvidest nagu punane, lilla, sinine ja roosa, kuigi punane oli traditsiooniline värv sultani tütredele ja õedele. Pulma kleidid ja naiste riided üldiselt erineb piirkonniti tugevasti koos värvide, kangaste, tikandid ja stiil varieerub väga. Päevade arv pulmade kestvuse sõltus sotsiaalse perekonna staatusest. Hulgas kõrgklassi pruudid kandsid erinevaid kleite iga päev pidustamise ajal, mis koosnes peamiselt henna öö, pulma päev ja päev pärast pulmi.

Tuntud türgi kleit on paçalik. Peamised teemad on naise riietus olid kottis püksid või salvar, jakk, pluus, kleit nimega entari ja Kauhtana.. Entari kulunud üle shalvar on kõige vana vormi türgi naise kleit. Entaris palju erinevaid stiile kanti kuni 19. sajandi keskpaigani, koos seelikud erineva pikkusega, mõnikord jagatud lõikab kuni talje kaheks või enamaks osaks, ja erineva kujuga. Alates 19. sajandi alguses aastast stiile nimetatakse üç etek ja dört etek koos seelikuga, mis on jagatud kolmeks ja neljaks osaks. Üç etek oli lõigatud külgedel moodustab 3 seelik paneelid jõuda maapinnale, oli avatud alla ees, ja suletav mitut nuppu vöökoht. Seda kanti linnades kuni umbes 1875 ja maapiirkondades kuni 20. sajandil.

Traditsiooniline rahva kostüüm Saksamaalt

Kuni 18. sajandil oli seatud riietumisnõudega, milliseid materjale ja milliseid ehteid võiks kanda, mille perekonnaseisu. Pärast Prantsuse revolutsiooni (1789-1794) stiilis kleidi stiili muutunud. Kostüüm sai sotsiaalne väljendus traditsiooniliste maaelule. Tänu Romantiline ja riigi taassünni Sorbs keskel 19. sajandil, traditsiooniline kleit oli tõlgendada kui märki etnilise identiteedi ja visuaalne väljendus. Mehe kostüüme kadunud, aga 19. sajandil. Naine traditsioonilised kleidid elanud kauem ja koostis oli selline: kleit koosneb tavaliselt - seelik, alusseelik, põll, särk, kleit, korsett, sall, jakk, kork, rätik ja sukad. Igatahes ajas erinevate piirkondlike vormid arenenud, eriti esinemiskostüümides.

Seitse küla "Kirchspiel Schleife" kuuluvad Schleiferi valdkonnas. Halb majanduslik olukord kajastuvad ka materjalide valikule. Põhilised materjalid on puuvillane ja linane riie. Umbes põlvikud sinine-roheline triibuline seelik ja plisseeritud vill kangast suurte siniste prindi põll on seatud oma vahel. Kork - mida toetab pappiga - punane muustriline kangas tüdrukule ja sinine või roheline-valge kangas naisele. 2002 aastal, 75 naist loendati kes pidevalt kasutab kostüüm.

Traditsiooniline kostüüm Sorbsist Bautzen

Traditsiooniline kostüüm - Sorbs, Cottbus

Contact

Wisamar educational
institute
Eszter Csepe
eszter.csepe@wisamar.de
Heinrichstrasse 5-7
04317 Leipzig
Tel. 0049 (0)341 51 999556
Fax 0049 (0)341 51 999554
www.wisamar.de

Traditsiooniline rahva kostüüm Eestimaalt

Rahvariided traditsiooniliselt peetakse esinemiskostüümides kulunud talupoegade eelmise sajandi jooksul. Tegelikult need riided on kasutatud ainult laulupidudel, koolist lahkumise, pulmi ja riiklike sündmuste ajal.

Eesti rahvarõivad olid huvitav ülemise klasside moe ja traditsioonilised kostüümi naaberriikidest segu .

Vaatamata oma väiksusele on Eesti arenenud teistsugust rahvariided. Me võime nimetada neli suurde gruppi: Põhja-, Lõuna-, Lääne-Eesti ja saared.

Seega olekuga pärisorjuse, kogukonnad olid üsna suletud ja kavatsesid säilitada oma traditsioonid. Kõige olulisem kohtumispaik oli kiriku ja kodu kihelkond oli ka piir tsoonis inimeste liikumist. Juhul kui üks naine abiellus mehega erinevast valdadest, ta pidi hoidma enda kostüümid kõigi elu, kuigi lapsed pidid kasutama rõivad tüüpiline isa kihelkonnast.

Riided on enamasti valmistatud kodus kedratud villasest või linasest kangast: särgid ja abielus naiste peakatted olid enamasti valmistatud linasest, kuigi erinevate ülerõivad, kindad, sukad ja sokid, olid valmistatud villast. Eestis sell ajal kasutasid enamasti taimseid värvaineid.

Eesti rahvusliku kaunistused olid peamiselt geomeetrisel ja kasutatakse tavaliselt nagu vöö ja kinnase mustrid, või nagu särk tikand.

Northern Estonia Ambla woman

Hiiumaa mees

Southern Estonia Rõuge

Decoration for belts

Hea tava käsiraamat

Viimase 24 kuu jooksul 100 projekti partnerite ja õppijate kaheksas Euroopa riigis oli võimalus reisida kuues erinevas riigis.

Iga rahvusvaheline kohtumine oli suurepärase kogemuse tundma õppida kultuuri ja rahvast riigis, nende harjumuste ja muidugi oma käsitööd tehnikat, samuti ärikultuur. Õppereiside kohapeal ja isikliku kogemuste vahetamist erinevate õppijate ja projektipartnerite võimaldanud meil vaadata piiridest kaugemale, laiendada oma seisukohti kultuurilise mitmekesisuse ja tugevdada meie isiklike ja institutsionaalsete väärtuste suunas Euroopas - täielikult kooskõlas sihid ja eesmärgid Grundtvigi õpikoostööprojektiis programm Euroopa Liidus. Hea tava käsiraamat on saadaval projekti kodulehel yocait.weebly.com .

Tänuavaldused

Täname partnereid ja õppijate meie riikide omavahelise koostöö raames Sa suudad seda! Grundtvigi õpikoostööprojektiis.

Samuti tänan Euroopa Komisjoni rahalisel toetusel see Grundtvigi õpikoostööprojektiis.

Kinnitus

Projekti on rahaliselt toetanud Euroopa Komisjonist.

Hea tava käsiraamat peegeldab ainult autorite ja Euroopa Komisjon ei ole vastutav mis tahes kasutamise, mis võib olla valmistatud nendes sisalduva teabe.